

Συμβουλές για τὰ παιδιά ποὺ δίνουν ἐξετάσεις (Κανάκης Ἰάκωβος Πρωτοσύγκελλος Ἰ.Μ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση](#)



Μία χρονιά πέρασε ἤδη καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐξετάσεων ἔφθασε. Ἐφθασε, ὅμως, καὶ μία καινούργια δοκιμασία γιὰ μαθητές, μαθήτριες, φοιτητές καὶ φοιτήτριες καὶ, μάλιστα, μεγαλύτερη εἶναι ἡ δοκιμασία αὐτή γιὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν Πανελλαδικῶν ἢ Πανελληνίων ἐξετάσεων. Ὅποιος πέρασε ἀπὸ τὴν διαδικασία αὐτή, γνωρίζει τὴν δυσκολία, τὴν ἀγωνία, τὸν ἀγῶνα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, ἂν δοῦμε τὴν ζωὴ συνολικά, κατανοοῦμε πόσο λίγο θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγχωνόμαστε γιὰ τὶς ἐξετάσεις αὐτές, ὅμως ἡ κάθε ἡλικία ἔχει τὶς δικές της προτεραιότητες. Γιὰ τὴν τωρινὴ προσέγγιση τῆς παιδείας, τῆς γνώσης, τῆς ἐπιτυχίας, οἱ Πανελλήνιες ἀποτελοῦν μεῖζον θέμα.



Είναι ὄντως δύσκολο καὶ ἐπώδυνο, ἴσως καὶ ἄδικο, ὁ κόπος δυό, τριῶν ἢ καὶ περισσότερων χρόνων νὰ πρέπει νὰ ἀποτυπωθεῖ μέσα σὲ λίγες ὥρες, σὲ συνθήκες ιδιαίτερες ἔντασης καὶ ἀγωνίας. Ἀποτελεῖ ὄντως ἀγωνία αὐτὴ ἡ διαδικασία, τόσο γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς ὑποψηφίους, ὅσο καὶ γιὰ τὶς οἰκογένειές τους καὶ τοὺς καθηγητές τους.

Μερικὲς, λοιπὸν, σκέψεις πρὸς τὰ παιδιά, ποὺ αὐτὲς τὶς μέρες ἀγχώνονται ιδιαίτερα, ἀπὸ ἐμᾶς, ποὺ πραγματικὰ νοιαζόμαστε γι' αὐτά, ποὺ προσευχόμαστε ιδιαίτέρως γι' αὐτὰ τοῦτες τὶς μέρες.

Ἄς μιλήσουμε σὲ πρῶτο πρόσωπο.

Ἀγαπητὲ ὑποψήφιε, ἀγαπητό μας παιδί, κάνε τὴν προσπάθειά σου, ὅσο μπορεῖς χωρὶς ἄγχος. Τὸ γνωρίζουμε ὅλοι, ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλο αὐτό ἀλλὰ προσπάθησε νὰ εἶσαι ἤρεμος. Νὰ διαβάζεις ἀλλὰ καὶ νὰ ξεκουράζεσαι. Λίγα λεπτά, ὅσο μπορεῖς, νὰ προσεύχεσαι καρδιακὰ στὸ Θεό, νὰ τοῦ ζητᾶς φωτισμό, ὥστε νὰ μπορέσεις νὰ κατανοήσεις τὰ θέματα τῶν ἐξετάσεων καὶ νὰ ἀποτυπώσεις τὶς γνώσεις σου στὸ χαρτί. Μὴν νομίζεις, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μαζί σου τὶς ὥρες τῆς ἀγωνίας σου. Εἶναι συνοδοιπόρος σου, συμπαραστάτης σου! Μεριμνᾶ γιὰ ἐσένα, ὅταν τὸν ἀναζητᾶς. Κάθε φορὰ ποὺ τὸν καλοῦμε, εἶναι δίπλα μας, ἂν αὐτὸ τὸ πιστέψεις θὰ δεῖς

θαύματα, ὄχι μόνο τώρα στίς ἐξετάσεις ἀλλὰ σὲ ὅλη σου τὴν ζωὴ. Ἄναψε ἓνα κερί στὴν Ἐκκλησία, μίλησε μὲ ὄση πίστη ἔχεις στὸ Χριστό, στὴν Παναγία, στοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, ποὺ εἶναι προστάτες τῆς Παιδείας, καὶ ὅλα θὰ πᾶνε κατ' εὐχὴν. Φυσικά, ἡ ἐπιτυχία θὰ ἔρθει, ὅταν ἔχει γίνῃ καὶ ἡ ἀνάλογη προσπάθειά σου τὴν χρονιὰ ποὺ πέρασε ἀλλὰ καὶ τὶς προηγούμενες χρονιές. Καὶ ἂν ἀκόμα, ὅμως, δὲν ἔχεις κάνει τὴν προσπάθεια ποὺ θὰ ἔπρεπε καὶ κάπως καθυστερημένα ξεκίνησες καὶ τότε πάλι νὰ ἔχεις ἐλπίδα καὶ πίστη.

Κάνε τὸν ἀγῶνα σου καὶ ἄσε τὰ ἄλλα στὸ Θεό. Ἐμπιστέψου Τον.

Καλὴ ἐπιτυχία! Ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς θὰ προσευχόμαστε γιὰ ἐσένα ἐντατικὰ αὐτὸν τὸν καιρό. Εἶναι μία μάχη αὐτὴ ποὺ θὰ δώσεις. Πάλεψε μὲ φιλότιμο, μὲ δύναμη καὶ φωτισμό καὶ θὰ γίνῃ στὸ τέλος τὸ καλύτερο γιὰ τὴν ζωὴ σου, γιὰ τὴν ψυχὴ σου.

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ψαλμοῦ 22 τοῦ Δαβὶδ, ποὺ ἀκολουθεῖ, ἀποτελεῖ μία ἠχηρὴ «ἀπάντησις» σὲ κάθε ἄγχος. Ἔχει τεράστια ἀξία καὶ προσφέρει «δύναμη», ὅταν λέγεται μὲ πίστη.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψάλ. 22,1 Κύριος ποιμαίνει μὲ καὶ οὐδὲν μὲ ὑστερήσει.

Ψάλ. 22,1 Ὁ Κύριός μου ὡς στοργικὸς ποιμὴν μὲ περιφρουρεῖ, μὲ συντηρεῖ, μὲ τρέφει. Τίποτε δὲν θὰ μοῦ λείψῃ.

Ψάλ. 22,2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ μὲ κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,

Ψάλ. 22,2 Εἰς πλουσίους χλοεροὺς βοσκοτόπους, εἰς τόπους εὐφορίας καὶ ἀναψυχῆς, ἐκεῖ μὲ ἐγκατέστησε. Μὲ τὰ ὀλοκάθαρα δροσερὰ νερὰ ἔσβησε τὴν δίψαν μου καὶ μὲ ἀνεζωογόνησε.

Ψάλ. 22,3 τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ψάλ. 22,3 Καὶ ἔτσι εἰς τὴν λιποψυχήσασαν ψυχὴν μου ἐπανάδωσε σφρίγος καὶ ζωτικότητα. Μὲ ὠδήγησε στοργικῶς στοὺς εὐθεῖς καὶ χαρούμενους δρόμους τῆς δικαιοσύνης, ὄχι διὰ τὴν ἀξίαν μου ἀλλὰ διὰ τὸ πανάγαθον Ὄνομά του.

Ψάλ. 22,4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐτὰ μὲ παρεκάλεσαν.

Ψάλ. 22,4 Ἀκριβῶς, διότι σύ, Κύριε, εἶσαι ὁ στοργικὸς προστάτης μου καὶ ποιμὴν,

ἐὰν βαδίσω καὶ περάσω διὰ μέσου σκοτεινῶν καὶ ἀποκρήμνων περιοχῶν καὶ ἐὰν ἀντικρύσω τὸν θάνατον, δὲν θὰ φοβηθῶ μήπως πάθω κάτι κακόν, διότι σὺ θὰ εἶσαι μαζί μου. Διότι ἡ ποιμαντικὴ σου ράβδος, ἡ βακτηρία σου, αὐτὴ θὰ μὲ στηρίζη, θὰ μὲ ἐμψυχώνη, θὰ μὲ παρηγορή.

Ψάλ. 22,5 ἤτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων μέ· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον μὲ ὡσεὶ κράτιστον.

Ψάλ. 22,5 Σὺ, Κύριε, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου ἤτοιμάσες ἐνώπιόν μου τράπεζαν πλουσίων φαγητῶν ἀπέναντι καὶ εἰς πεῖσμα τῶν ἐχθρῶν μου. Ἦλειψας τὴν κεφαλὴν μου μὲ εὐῶδες ἄρωμα, πρὶν κατακλιθῶ στὸ δεῖπνον σου καὶ τὸ ποτήριόν σου, μὲ τὸ ὁποῖον μὲ ἐκέρασες, ἦτο γεμάτο ἀπὸ ἄριστον εὐφραντικόν, μεθυστικὸν ποτόν.

Ψάλ. 22,6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει μὲ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν μὲ ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψάλ. 22,6 Τὸ ἔλεος τῆς στοργῆς σου θὰ μὲ ἀκολουθῇ καὶ θὰ μὲ καταδιώκη μὲ ἐπιμονὴν ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ ἔτσι ἐγὼ χαρούμενος καὶ εὐτυχῆς θὰ κατοικῶ στὸ ναόν σου τοῦ Κυρίου μου, εἰς ἀτελεύτητον μακρότητα ἡμερῶν.

Πηγή: agiazoni.gr